

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010268
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8520010268.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom 12.05.2021, v trestnej veci odsúdeného Z. K. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./ a iné, v rámci konania o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1Nt/6/2020 zo dňa 08.03.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd:

I. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ povolil obnovu konania vedeného pôvodne proti odsúdenému Z. K., nar. XX.XX.XXXX v B. Ľ., trvale bytom Y. V. XXX/X, B. Ľ., toho času vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Prešov, na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/27/2019.

II. Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/27/2019 zo dňa 15.05.2019 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 400 ods. 2 Tr. por. vrátil vec prokurátorovi do prípravného konania.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, okresný prokurátor v neprospech odsúdeného /v ďalšom obvineného/ sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti poukazyval na to, že v rámci vyšetrovania bol vypočutý obvinený a svedkyňa H. a nebola zo strany obvineného či iných osôb získaná informácia, že by sa trestnej činnosti mala dopustiť iná osoba. Obvinený sa naopak, priznal, a to aj pred súdom. Okresný prokurátor poukázal na skutočnosť, že v rámci doposiaľ uloženého probačného dohľadu nad správaním sa obvineného, koná sa o súbežne o otázke ponechania probačného dohľadu v platnosti či nariadenia výkonu trestu odňatia slobody a obvinený podal návrh na povolenie obnovy konania pred konaním verejného zasadnutia v takej veci, pričom je v inej trestnej veci stíhaný ako obvinený za trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. a trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., čo podľa sťažovateľa zakladá pochybnosti o skutočnostiach tvrdených obvineným v rámci konania o povolení obnovy konania a vykazuje znaky účelovosti konania tohto obvineného. Okrem toho sa rodinní príslušníci, hoci mali disponovať informáciami o tom, že skutok mala spáchať P. B., nedostavili pred orgány činné v trestnom konaní a nezrejmlili dané skutočnosti, pričom v ich výpovediach v konaní o povolení obnovy konania vznikali rozpory v tom, komu sa obvinený o skutku P. B. zdôveril, v tom akú sumu a v koľkých splátkach mala zaslať matka obvineného na účet V. K., kto a v akých sumách mal škodu uhradiť V. H., keď z výpisu účtu V. K., ani nevyplývalo prijatie sumy 400,- eur alebo obdobnej v období od konca januára do konca februára 2019. Ohradil sa voči hodnoteniu odopretia výpovede svedkyňou B. a dodal, že aj z výpovede obvineného na verejnom zasadnutí súdu rozhodujúceho o návrhu na povolenie obnovy konania, podľa jeho názoru vyplývalo, že sa dopustil trestnej činnosti. Ohľadne daktyloskopických stôp

by mal súd zobrať do úvahy, že s ňou manipulovala aj svedkyňa V. H.. Okresný prokurátor tak navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Obvinený Z. K. v písomnej replike podanej jeho obhajcom, považujúc napadnuté uznesenie za zákonné a správne, navrhol podanú sťažnosť odmietnuť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

V prejednanej veci sa koná o sťažnosti obvineného Z. K. v súvislosti s trestným konaním na podklade návrhu tohto obvineného o povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/27/2019 zo dňa 15.05.2019, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon bol podmienene odložený a zároveň bol odsúdenému uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá bola ustanovená na 40 mesiacov, ako súčasť probačného dohľadu bola mu uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Uvedený rozsudok v zmysle § 172 ods. 2 Tr. por. bol vyhotovený v zjednodušenej písomnej forme, a tak odôvodnenie neobsahoval.

Podľa § 394 ods.1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z vyššie citovaného ustanovenia je teda zrejmé, že pre povolenie obnovy konania sa vyžaduje existencia dvoch základných predpokladov. Prvým je predpoklad, že vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme. Musí teda ísť o také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré neboli známe v pôvodnom konaní. To však samo osebe nepostačuje, pretože tieto dôkazy a skutočnosti musia byť navyiac spôsobilé vyvolať dôsledok, ktorý je uvedený v § 394 ods.1 Tr. por., teda byť spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne treste.

Ako to vyplynulo z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd oprel svoje závery o to, že skutočnosť, že skutok mal spáchať niekto iný ako osoba, ktorá bola za skutok uznaná vinnou, je nepochybne skutočnosťou, ktorá je spôsobilá sama osebe odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pričom také vyjadrenie odsúdeného nebola súdu v pôvodnom konaní známa, pričom v otázke, či bolo dostatočne preukázané tvrdenie obvineného o spáchaní skutku inou osobou, a to v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania, bola potvrdená výpoveďami jeho matky a sestier, ako aj svedkyňou V. H. a aj keď u matky a sestier ide o blízke osoby obvineného, neznamená to, že by ich výpovede, odkazujúc na judikatúru Ústavného súdu SR, automaticky hodnotil ako nedôveryhodné. Okresný súd poukazoval na nevyhnutnosť vyššej miera objektivity ich výpovedí a za významné považoval, že matka obvineného, ako aj jeho sestry, popísali obsahovo zhodne vzťah ich syna, resp. brata s P. B., situáciu, v akej v čase skutku bola P. B. (tehotenstvo, choroba jej otca, bývanie v Starej Ľubovni, spoločné chodenie do ZUŠ v Starej Ľubovni za účelom cvičenia na klavíri), ako aj skutočnosti ohľadne udalostí po spáchaní skutku, keď odsúdený žiadal od svojej matky peniaze a vysvetlil jej, prečo ich potrebuje, pričom uvedené svedkyne pritom mali tieto informácie či už z priameho rozhovoru s obvineným alebo z vypočutia si obsahu telefonátu obvineného s matkou a aj keď informáciu o krádeži peňazí P. B. mali iba od svojho syna, resp. brata, z ich výpovedí považoval okresný súd za zrejmé, že túto verziu skutku im ich syn, resp. brat tvrdil od začiatku, od kedy skutok vyšiel najavo a okresný súd bezprostredne ich vypočúvajúc nedospel k záveru, že by išlo o naučené informácie alebo informácie vymyslené produkované len z dôvodu napomôcť obvinenému, keď podobne obsahovo zhodne ohľadom priebehu skutku a jeho páchatel'a vypovedala aj svedkyňa V. H.Á.. Podľa okresného súdu, všetky

vypočuté svedkyne poznali verziu o inom páchatelovi skutku podstatne skôr, ako bol podaný návrh na povolenie obnovy konania a vyhodnotil výpovede uvedených svedkýň ako hodnoverné, aj napriek niektorým rozporom týkajúcim sa okolností zaslania peňazí a ich vrátenia, ktoré však pre okresný súd nemenili nič na skutočnosti, že škoda spôsobená krádežou bola nahradená v krátkom čase po skutku a že na základných okolnostiach ich vrátenia sa svedkyne zhodli a okresný súd pripustil, že uplynutie času od takej komunikácie odsúdeného s mamou, resp. sestrami mohlo mať vplyv na presnosť výpovedí o detailoch prípadu. Odopretím vypovedať, podľa okresného súdu, vnesla svedkyňa P. B. značné pochybnosti o tom, či sa skutku dopustil obvinený Z. K.. Motiváciu obvineného podať návrh na povolenie obnovy konania okresný súd nepovažoval za rozhodujúcu a mal za to, že pre povolenie obnovy boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 394 Tr. por., medzi ktoré motivácia obvineného nie je rozhodujúca. Keďže doplnenie dokazovania pred súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, lebo by bude potrebné vypočuť ďalších svedkov, ktorí v pôvodnom konaní neboli vypočutí, prípadne zaistiť ďalšie dôkazy na zistenie alebo overenie ďalších skutočností vyplývajúcich z dôkazov vykonaných v konaní o povolenie obnovy konania, keď síce boli v pôvodnom prípravnom konaní zabezpečené daktyloskopické stopy, no neboli skúmané v prípravnom konaní a nimi disponujú orgány činné v trestnom konaní, pričom po vyhodnotení doplneného dokazovania v prípravnom konaní môže prokurátor dospieť k inému záveru o (ne)podaní obžaloby, vrátil vec prokurátorovi.

V prejednávanej veci krajský súd zistil prítomnosť skutočností, ktoré spĺňajú kritéria požadované ustanovením § 394 ods.1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania a pre vrátenie veci prokurátorovi, teda až do prípravného konania.

V záujme prehľadnosti, nepovažujúc za potrebné ich v tomto uznesení opakovať, krajský súd odkazuje na podrobný popis výpovedí matky obvineného, jeho sestier a svedkyne H., ktoré boli súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vypočuté a boli pomenované v odôvodnení napadnutého uznesenia, považuje nadriadený za potrebné uviesť nasledovné. Odsúdeným uvádzané tvrdenie, že sa v pôvodnom konaní k spáchaniu skutku priznal vzhľadom na to, že chcel vinu zobrať na seba chrániac vtedy tehotnú svoju družku P. B., ktorá mala skorším odcudzením všetkých peňazí spôsobiť škodu, no že na samotnej krádeži sa osobne nepodieľal, preukazujú výpovede svedkýň V. K. nar. XX.XX.XXXX, V. K., nar. XX.XX.XXXX, V. K., nar. XX.XX.XXXX, pričom otázku vplyvu skutočnosti, že ide o matku a dve sestry obvineného a otázku miery a závažnosti rozporov v ich výpovediach, je namieste posudzovať v súvislostiach s už známymi dôkazmi ešte pred prípadným podaním obžaloby. Bez toho, aby nadriadený súd v tomto konaní, konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, vyslovoval akékoľvek závery o hodnovernosti výpovedí týchto svedkýň v konaní o povolení obnovy konania, musí konštatovať určitú mieru zhody vo vzťahu k obhajobe obvineného, ktorú nemožno považovať za celkom nevýznamnú. Výpovede týchto osôb predstavujú zdroj závažných skutočností pre výrok o vine, týkajú sa skutočností, ktoré nevylučujú aj iný než výrok o vine prijatý pôvodne v napadnutom rozsudku. Vo vzťahu k vzájomným pomerom obvineného a svedkyne P. B., ktorá odmietla vypovedať z obavy, aby si neprivodila trestné stíhanie a závažným rodinným skutočnosťami týkajúcim sa tejto svedkyne, aj vo vzťahoch s obvineným, vypovedala aj svedkyňa V. H., ktorá síce v pôvodnom konaní vypočutá bola, ale nie o skutočnostiach týkajúcich sa svedkyne P. B., vzťahu tejto svedkyne s obvineným a k tvrdeniam obvineného, že skutok, z ktorého je obvinený, nespáchal. Pred tým, ako by o veci mal prípadne rozhodovať súd, je teda plne dôvodné týchto svedkov predvolať a podrobne vypočuť už orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci prípravného konania pod dozorom prokurátora.

Pritom ide o dôkazy, ktoré súdu prvého stupňa do vyhlásenia vyššie uvedeného rozsudku neboli známe, neboli známe z nich plynúce skutočnosti, ktoré by tieto svedkyne mohli prokurátorovi pri rozhodovaní v prípravnom konaní či súdu pri prípadnom rozhodovaní o vine či nevine obvineného uviesť. Okresný súd v pôvodnom konaní nemal k dispozícii ani expertízny posudok k na mieste činu zaisteným stopám. Tu treba poukázať na výlučnú právomoc prokurátora vyvolať konanie pred súdom práve na podklade výsledkov prípravného konania. Pri vrátení veci až do prípravného konania pritom zásadne zavážilo aj to, že pri obhliadke miesta činu boli políciou zaistené, na čiernu želatínovú fóliu, daktyloskopické stopy /stopa označená ako č.2, 3, 4/ z rôznych častí pokladničky, z ktorej mali byť odcudzené peniaze a pri klavíri na zemi z koberca pred skrinkou bola zaistená pachová stopa /označená ako stopa č. 1/, no skúmanie týchto stôp s cieľom stotožniť ich nositeľov orgány činné v trestnom konaní nevykonali, pričom z úradného záznamu zo dňa 22.02.2019 k bližšiemu neskúmaniu týchto daktyloskopických stôp vyplynulo, že hoci polícia odobrala kontrolné odtlačky V. H. a obvinenému Z. K., po ich výsluchu, keď sa obvinený priznal a priznal sa aj svedkyňa V. H. a peniaze, ktoré ukradol, vrátil, tak stopy zaistené

pri obhliadke miesta činu neboli pre urýchlenie vyšetrovania zaslané na expertízne skúmanie, no je uvedené, že zaistené stopy budú založené v ostatnom spisovom materiály konceptu spisu na OKP OR PZ v Starej Ľubovni.

Javí sa teda byť nepochybným, že tieto dôkazy môžu byť podrobené expertíznemu skúmaniu dodatočne, pričom nie je nadriadenému súdu známe, že by polícia nemohla odobrať kontrolné odtlačky aj svedkyňi P. B.. Zo zápisníc o verejných zasadnutiach súdu prvého stupňa a z jeho úkonov, ktorými bola zabezpečovaná účasť svedkýň v konaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že V. K., nar. XX.XX.XXXX, V. K., nar. XX.XX.XXXX, V. K., nar. XX.XX.XXXX a P. B., nar. XX.XX.XXXX sa bez ťažkostí dostavili na predvolanie, ich miesta pobytu sú známe, pričom sa nachádzajú v dostupnosti orgánov činných v trestnom konaní. Nie sú súdu známe dôvody, pre ktoré by bolo možné očakávať, že doplnenie prípravného konania by bolo spojené s neodstrániteľnými ťažkosťami, pričom ide skutočne o taký stupeň potreby preverenia obhajoby obvineného a taký možný vývoj dôkaznej situácie, ktorý by mohol zásadne ovplyvniť aj samotnú dôvodnosť podania obžaloby na obvineného Z. K., či otázku právnej kvalifikácie predmetného skutku.

Práve vykonanie uvedených dôkazov, popri doposiaľ v prípravnom konaní zabezpečeným dôkazom, im a prípadne aj súdu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. umožní pri posudzovaní trestnoprávnej zodpovednosti splniť si zákonnú povinnosť hodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Správne teda okresný súd v posudzovanej veci dospel k záveru, že v danom prípade vyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci prokurátorovi, a preto je jeho uznesenie vecne i formálne správne. Nakoľko nadriadený súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil pochybenia, pre ktoré by mohol okresnému prokurátorovi čo i len čiastočne vyhovieť, podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.